

meget rigtigt bemærkede, at man dog her i Landet maa være kommen saa vidt i finant- siel Dygtighed, at man ved en Udgift paa Udgiftssiden kan se, til hvilken Indtægtspost den svarer paa Indtægtsfiden, men at der ved Siden af denne hensigtsmæssige Postering, som jeg meget billiger, og med Hensyn til hvilken jeg skulde være den ærede Minister taknemmelig, om han vilde imødekomme Finantsudvalgets Ønske, er noget ganske Andet og Vigtigere, nemlig at alle Statens Udgifter virkelig komme til at passere Finantsloven, saaledes at Folk virkelig kunne se, hvilke Pengemidler de give ud til de forskjellige Statsinstituter. Vi ville ikke kunne negte, at vi endnu staa meget langt fra Opfyldelsen af den Fordring, der i denne Henseende er nedlagt i Grundloven; jeg behøver her blot at nævne de Pengemidler, hvorom der er Tale i den geistlige Lønningslov, og om andre Udgifter, som høre til offentlige Stiftelser. Det er af langt større Vigtighed, at Folk se, hvilke Midler der aarlig udredes, og i hvilke Diemed de udredes, end at der finder en anden Postering Sted af de 20 Millioner; vi vide iøvrigt, at det løber snarere op til 30 Millioner. Naar det Hele bliver posteret paa en rigtig Maade, vil man vide, hvormed Statshusholdningen aarlig koster, og jeg er ganske overbevist om, at en aaben, freidig Redegjørelse angaaende Statens samtlige Indtægter og Udgifter, som ikke paa nogen Maade bliver afvungen — vi vide, at den ikke behøver at afvinges den nuværende Minister — ved ideltige Forhandlinger, ved ideltig at hænke paa, vil styrke den hele finant- sielle Stilling baade indadtil og udadtil. Den vil tillige indeholde, hvad jeg tror er det vigtigste Udbytte af den Postering, vi have for os iaar, et Bevis for, at det er en ærlig Sag, at endel af Landets Repræsentanter søge at bidrage deres til at bringe Ligevægt mellem Indtægter og Udgifter.

Bregendahl: For at der ikke skal finde nogen Misforstaaelse Sted, skal jeg strax erklære, at naar jeg optog det Vædringsforslag, det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgfreds (Tauber) har stillet om en forandret Beregning af Udgifter og Indtægter

for Jernbanerne, er dette ikke begrundet i, at jeg paa nogen Maade kan slutte mig til dette Forslag eller støtte det, men kun deri, at jeg ønskede, uagtet Forslaget maa anses for dødsfød, da den nævnte ærede Rigsdagsmand, der først har stillet det, har taget det tilbage, at have større Frihed til at udtale mig om dette Forslag. Jeg skal imidlertid ikke bruge lang Tid dertil, og skal først berigtige en Udtalelse af den oprindelige Forslagsstiller. Den nævnte Rigsdagsmand sagde, at han tog Forslaget tilbage af de Grunde, som den ærede Finantsminister havde anført for ikke nu at lade dette Spørgsmaal komme til Forhandling, men at det glædede ham, at den ærede Finantsminister delte den Hovedbetragtning, hvorpaa den nævnte Rigsdagsmand støttede sit Forslag, nemlig det Rigtige i at forhøje Taxterne for derved at bringe en forøget Indtægt tilveie af Jernbanerne; men den Glæde tror jeg maa være temmelig kortvarig, thi naar det nævnte Medlem nærmere vil gennemlæse den ærede Finantsministers Udtalelse, vil han se, at den ærede Minister ingenlunde, naar jeg ikke i høi Grad skulde have misforstaaet ham, har udtalt, at han ansaa det for en given Ting, at Indtægterne af Jernbanerne vilde blive forøgede, naar man forhøiede Taxterne. Den ærede Finantsminister udtalte kun — og jeg vil ikke antage, at det hidrører fra den Opfattelse, som den ærede Finantsminister i anden Stilling har lagt for Dagen overfor de jydskke Jernbaner og deres Udvidelse, men at det snarere er begrundet i et vist Høflighedshensyn mod den ærede Forslagsstiller —, at det er et Spørgsmaal, som nærmere maa undersøges. Men fordi man kan erkjende, at et Spørgsmaal kan fortjene nærmere Undersøgelse, har man ingenlunde erkjendt, at den Sætning, der er opstillet i Spørgsmaalet er rigtig. Den oprindelige Forslagsstiller har erkjendt, at de Grunde, den ærede Finantsminister fremsførte for ikke nu at føre en Forhandling om Taxternes Forhøielse, ere saa tilstræffelige, at han tog Forslaget tilbage, og han har altsaa anerkjendt, at det var ubet- meligt at komme frem med dette Forslag nu; men jeg vil dertil føie, at jeg tror ogsaa, at Forslaget er ubegrundet; efter de Erfaringer,